

Τελώνου καὶ Φαρισαίου

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Πόσο μικρὴ καὶ γνωστὴ εἶναι ἡ σημερινὴ παραβολὴ καὶ πόσο δυνατὸ καὶ προκλητικὸ εἶναι τὸ μήνυμά της.

Εἶναι δυνατὸ καὶ φαίνεται μέσα ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ κειμένου. Δύο ἄνδρες ἦλθαν στὴν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, σ' ἓναν χῶρο ἱερό, στὸ Βασίλειό Του, πού σ' ἓναν κόσμον πού χάνεται μέσα στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, Τοῦ ἀνήκει ἀνεπιφύλακτα. Καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες περπατᾷ ὑπερήφανα πρὸς τὸν ναὸ καὶ παίρνει θέση μπροστὰ

στον Θεό. Ὁ ἄλλος ἔρχεται καὶ οὔτε κἄν τολμᾷ νὰ διασχίσει τὸ κατώφλι τοῦ ναοῦ: εἶναι ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ χῶρος εἶναι ἱερός, ὅπως ὁ χῶρος γύρω ἀπὸ τὴν Φλεγόμενη Βάτο στὴν ἔρημο ὅπου ὁ Μωυσῆς δὲν μποροῦσε νὰ εἰσέλθει χωρὶς νὰ λύσει τὰ ὑποδήματά του, παρὰ μόνο μὲ λατρεία καὶ φόβο Θεοῦ.

Καὶ πόσο διαφορετικὰ εἶναι τὰ λόγια ποὺ εἰπώθηκαν! Προφανῶς ὁ Φαρισαῖος προσεύχεται στὸν Θεό, Τὸν δοξάζει – ἀλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο; Ἐπειδὴ εἶχε δημιουργήσει ἕνα ἄνθρωπο σὰν αὐτόν, ἕναν ἄνθρωπο τόσο ἅγιο, τόσο ἄξιο γιὰ τὸν Θεὸ· ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ὄχι μόνο δὲν τηρεῖ ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Νόμου, ἀλλὰ πηγαίνει πέρα ἀπὸ ὅ,τι ἔχει προστάξει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς καὶ περιμένει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Πραγματικὰ στέκεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοξολογώντας Τον, ποὺ αὐτός, εἶναι τόσο ὑπέροχος ποὺ εἶναι δόξα τοῦ Θεοῦ, ἢ ἀποκάλυψη τῆς ἀγιότητάς Του.

Ὁ Τελώνης δὲν τολμᾷ κἄν νὰ εἰσέλθει στὸν ἱερὸ τόπο τοῦ Θεοῦ. ([περισσότερα...](#))